

Î N C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „KSN Inter”, prin intermediul avocatului Dragoș Chetaru și de Gheorghe Zop,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „KSN Inter” împotriva lui Gheorghe Zop cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „KSN Inter” și s-a casat hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admiterea parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 16 februarie 2016, SRL „KSN Inter”, prin Intermediul avocatului Dragoș Chetaru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Zop cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 07 decembrie 2015 a avut loc accidentul rutier, în care au fost implicate automobilele de model Dacia Dokker cu n/î XXXXX, ce aparține SRL „KSN Inter” și automobilul de model Honda CR-V cu n/î XXXXX ce aparține lui Gheorghe Zop.

În rezultatul accidentului rutier, ambele unități de transport au fost deteriorate esențial, careva persoane nu au avut de suferit.

A mai indicat că, pârâtul la momentul producerii accidentului rutier a fost asigurat de răspundere civilă a conducătorilor auto pentru pagubele produse de autovehicule la CA „Grawe Carat Asigurări” SA.

La 06 ianuarie 2016, compania de asigurări enunțată a executat obligațiunile sale și a decontat la contul reclamantului sumele necesare pentru reparația automobilului.

A declarat că automobilul de model Dacia Dokker care este proprietatea reclamantului, zilnic este implicat în activitatea întreprinderii privind transportarea mărfurilor de la depozitele întreprinderii către clienții.

A notat că în legătură cu deteriorarea automobilului și imposibilitatea utilizării acestuia, activitatea întreprinderii comerciale putea fi blocată respectiv

pentru a evita acest fapt, până la restabilirea stării tehnice a automobilului, reclamantul a fost nevoit să închirieze un alt automobil similar, de model Dacia Logan.

Potrivit contractului din 08 decembrie 2015, încheiat între SRL „KSN Inter” și SRL „Nagoltrans” costul chiriei zilnice a automobilului fiind stabilită în mărime de 392,40 lei, precizând că automobilul închiriat a fost cel mai ieftin, propus spre închiriere, de acest tip, dar și în stare tehnică mai proastă.

A mai indicat că automobilul societății de model Dacia Dokker s-a aflat la reparație până la 18 ianuarie 2016, în care se include perioada de la 07 decembrie 2015 – 06 ianuarie 2016, staționarea automobilului până la achitarea sumelor de despăgubiri pentru reparația de către compania de asigurări, perioada 06 ianuarie 2016 – 18 ianuarie 2016 - reparația de facto a automobilului.

Astfel, a relevat reclamantul că suma achitată de locatorului automobilului, SRL „Nagoltrans”, în baza contractului din 08 decembrie 2015 și facturilor fiscale nr. EUG 000455081 din 08 decembrie 2015, nr. EUG 000476104 din 16 decembrie 2015, nr. EUG 000543154 din 18 ianuarie 2016, constituie 14 654 lei.

Reclamantul a mai afirmat că potrivit pct. 8.1.2. a contractului de chirie, locatarul a fost obligat să asigure starea funcțională a automobilului și să suporte cheltuielile legate de exploatarea acestuia pentru deservirea și repararea acestuia în valoare de 1 078 lei, conform facturilor fiscale nr. DH0 112535 din 17 decembrie 2015 și nr. JV 5659189 din 16 ianuarie 2016.

A menționat că în scopul minimalizării prejudiciilor legate de imposibilitatea folosirii automobilului deteriorat, luând în considerație necesitatea folosirii automobilului în activitatea economică a reclamantului, la 17 decembrie 2015, ultimul a intervenit către pârât cu o scrisoare, prin care a acordat posibilitatea de a înainta propuneri privitor la minimalizarea prejudiciilor păgubite SRL „KSN Inter” în perioada reparației automobilului în partea închirierii altui automobil, iar careva reacții pozitive din partea lui Gheorghe Zop, indică că nu au fost înregistrate.

Susține că prejudiciul cauzat societății reclamante prin imposibilitatea utilizării automobilului ce îi aparține a constituit suma de 15 732 lei.

Suplimentar, cu referire la prevederile art. 585, 619 Cod Civil, a indicat că potrivit informației de pe site-ul oficial al BNM RM pentru perioada 18 ianuarie 2016 – 12 februarie 2016, rata de bază a dobânzii constituia 19,50%, respectiv a indicat că pentru perioada de 25 zile, dobânda de întârziere constituie suma de 263,99 lei, pe care a solicitat-o să fie încasată.

A mai indicat că în vederea soluționării prezentului litigiu pe cale amiabilă, a expediat pârâtului o propunere privind achitarea benevolă a sumei prejudiciului, însă careva acțiuni din partea acestuia nu au fost întreprinse.

Urmare a celor detaliate a solicitat admiterea acțiunii și încasarea din contul pârâtului a sumei de 15 732 lei cu titlu de prejudiciu, suma de 263,99 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 480 lei - cu titlu de taxă de stat și alte cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „KSN Inter” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 09 noiembrie 2016 SRL „KSN Inter”, prin intermediul avocatului Dragoș Chetragu a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 s-a admis apelul declarat de SRL „KSN Inter”. S-a casat integral hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2016, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „KSN Inter” împotriva lui Gheorghe Zop cu privire la repararea prejudiciului material și s-a emis o nouă hotărâre potrivit căreia: S-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „KSN Inter” împotriva lui Gheorghe Zop cu privire la repararea prejudiciului material. S-a încasat din contul lui Gheorghe Zop în folosul SRL „KSN Inter” suma de 15 732 lei cu titlu de prejudiciu, rezultat din imposibilitate utilizării automobilului accidentat. S-a încasat din contul lui Gheorghe Zop în folosul SRL „KSN Inter” cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 840 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 (trei mii) lei. În rest, pretențiile formulate de SRL „KSN Inter” s-au respins, ca fiind neîntemeiate.

La 20 iulie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate (f.d. 117).

Iar, la 18 septembrie 2017, SRL „KSN Inter”, prin intermediul avocatului Dragoș Chetragu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 03 ianuarie 2018, Gheorghe Zop a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate în termen, în cazul în care copia deciziei instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 20 iulie 2017 (f.d. 117), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

În susținerea recursului, SRL „KSN Inter” a invocat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, în partea respingerii cerinței de încasare a integrală a cheltuielilor de asistență juridică, deoarece cheltuielile de asistență juridică au fost real suportate, sunt minime, fiind necesare.

În susținerea recursului Gheorghe Zop a invocat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, s-a aplicat legea care nu este aplicabilă, fiind de asemenea interpretată eronat legea, încălcări care au dus la soluționarea eronată a cauzei.

A mai invocat în susținerea recursului, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, fapt care a dus la soluționarea eronată a cauzei.

De asemenea, Gheorghe Zop în susținerea cererii de recurs a invocat aceiași motive de fapt și de drept ca și în instanțele inferioare, indicând că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 09 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimaților cererile de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 14 martie 2018, SRL „KSN Inter” prin intermediul avocatului Dragoș Chetraru a depus referință, în care și-a exprimat dezacordul cu recursul declarat de Gheorghe Zop, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, cu admiterea recursului declarat de SRL „KSN Inter”.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, SRL „KSN Inter” și Gheorghe Zop în cererile de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursurilor au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de SRL „KSN Inter” și Gheorghe Zop, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „KSN Inter”, prin intermediul avocatului Dragoș Chetaru și de Gheorghe Zop, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat